

نه هرکه مرا خداوند, خداوند گوید داخل ملکوت آسمان گردد. بلکه آنکه اراده پدر مرا که در آسمان « است به جای آورد. بسیاری در آن روز مرا خواهند گفت؛ خداوند, خداوند آیا به نام تو نبوت نمودیم و به اسم تو دیوها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهر نساختم. آنگاه به ایشان صریحاً خواهم (گفت که هرگز شما را نساختم. ای بدکاران از من دور شوید.» (انجیل متی ۷: ۲۱-۲۳)

این چه بیداری هولناکی خواهد بود برای کسانی که با خیال راحت به زندگی خود مشغول بوده و گمان می‌برند که همه چیز بر وفق مراد بوده و جای هیچگونه نگرانی نیست, و ناگهان آن روز فرا رسد که بایستی در حضور خداوند جلال ایستاده و با این کلام مخاطب قرار گیرند: «هرگز شما را نساختم.» زبان قادر به تشریح اضطراب, تشویش و هراس آن روحی نیست که چنین حکمی درباره‌اش صادر گشته و متعاقباً به او گفته شود که: «ای بدکاران از من دور شوید.» دوست عزیز, توجه کنید که این آیه نمی‌گوید تعداد اندک و یا معدودی, بلکه «بسیاری در آن روز مرا خواهند گفت.» آیا شما یکی از آن بسیار افراد هستید؟ آیا شما یکی از کسانی هستید که به موعظه کلام گوش کرده و در دلش می‌گوید

؛ جای هیچ نگرانی نیست، درحالیکه خداوند می‌گویدش: از من دور شوید؟ آیا می‌دانید که با این حکم قاطع جای شما در تاریکی جهنم خواهد بود؟ بسیاری این کار را کرده‌اند. آیا شما با دیگران در مورد مسیح و رستگاری صحبت می‌کنید ولی خودتان هنوز نجات نیافته‌اید؟ آیا شما یکی از اعضاء و یا رهبران کلیسایی خانگی هستید که دیگران برای رفاه ابدی‌شان به شما به عنوان راهنمایان نگاه می‌کنند، اما خودتان هنوز تحول روحانی را تجربه نکرده‌اید؟ اگر چنین باشد، شما یکی از افرادی هستید که کلام خداوند درباره‌اش می‌گوید: کوری عصاکش کوری دیگر شده است. آیا شما یک شبان هستید و یا یک مزدور؟ آیا اعتماد شما بر خواب و یا رویایی است که دیده‌اید و یا حسنی موقت و گذرا و یا اعمال نیکی که انجام داده‌اید؟ چه دلیلی در دست دارید که به بهشت خواهید رفت و نه به جهنم؟

وقت آن است که به خود آمده و به این موضوع به دقت ببینید، وقت آن است که در درون خویش به کنکاش بپردازید. خداوند می‌گوید: «خود را امتحان کنید که در ایمان هستید یا نه؟ به خود ثابت نمائید. آیا خود را نمی‌شناسید که مسیح عیسی در شماست. اگر مردود نیستید.» (رساله دوم قرنطیان ۱۳: ۵) خداوند از ما خواسته که «جد و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمائید.» (رساله دوم پطرس ۱: ۱۰)

از باد نبریم که بسیاری هستند که در جاده فراخ در حرکت بوده و به سوی هلاکت می‌شناهند و فقط عده اندکی هستند که راه باریک را که به حیات جاودانی منتهی می‌شود، یافته‌اند. به همین دلیل است که خداوند می‌گوید: «پس بترسیم مبدا با آنکه وعده ورود به آرامش وی باقی می‌باشد، معلوم شود که یکی از شما قاصر شده باشد.» (رساله عبرانیان ۴: ۱) اگر هدف شما رسیدن به ملکوت خداوند است و در این هدف کوتاهی کرده باشید، چیزی جز هلاکت ابدی در انتظارتان نخواهد بود. اگر شما به هر یک از ترفندهای شیطان - که برای نابودی روح شما طراحی شده - فریب خورده‌اید و یا از آن غافلید و با اهمیتی بدان نمی‌دهید، در آن روز آخر - وقتی که قاضی عادل که از نیات و اندیشه‌های دل آدمی کاملاً آگاه است - شما را به آزمون بخواند، دیگر بسیار دیر شده است. بسیار دیر! لذا با همه جدیت و از روی خیرخواهی به شما می‌گویم؛ یقین پیدا کنید. فهمیدن اینکه آیا گناهان شما بخشوده شده و به سوی بهشت می‌روید، ارزش هرگونه تلاش و از خودگذشتگی را دارد.

بعضی از نشانه‌های این حیات جاویدان چیست؟ خداوند می‌گوید ما باید از نو زاده شویم. این تولد دوباره به چه معنی است؟ در کتاب مقدس چنین می‌خوانیم: «پس اگر کسی در مسیح باشد خلقت تازه‌ای است. چیزهای کهنه درگذشت، اینکه همه چیز تازه شده است.» (رساله دوم قرنطیان ۵: ۱۷) آیا می‌دانید که این آیه تأثیری در زندگی شما گذاشته یا نه؟ «کسی که بگوید او را می‌شناسم و احکام او را نگاه ندارد، دروغ‌گوست و در وی راستی نیست.» (رساله اول یوحنا ۲: ۴) آیا این کلمات نباید ما را به تفکر و تعمق جدی وادارد؟ «اما کسی که از برادر خود نفرت دارد در تاریکی است و در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند کجا می‌رود. زیرا تاریکی چشمانش را کور کرده است.» (رساله اول یوحنا ۲: ۱۱) آیا شما در تاریکی گام برمی‌دارید یا در روشنایی؟ خداوند نور است. «اگر کسی به اراده خدا عمل کند تا به ابد باقی می‌ماند.» (رساله اول یوحنا ۲: ۱۷) آیا ارزشش را ندارد که تمامی هم و غم خود را در این زمینه به کار گیریم؟ آیا نوشته نشده است که: «کسی که گناه می‌کند از ابلیس است.» (رساله اول یوحنا ۲: ۸) «کسی که محبت نمی‌نماید، خدا را نمی‌شناسد زیرا خدا محبت است.» (رساله اول یوحنا ۴: ۸) آیا این دلیل کافی در مردود بود دینهای خشونت بار نیست؟ «ایشان را از میوه‌های ایشان خواهید شناخت.» میوه‌های زندگی و رفتار شما چیست؟ «درخت خوب نمی‌تواند میوه بد آورد و نه درخت بد میوه نیکو آورد.» (انجیل متی ۷: ۱۶-۲۰) شما چقدر در زندگی خود ثمرات روح را تجربه و ارائه کرده‌اید که همانا «ثمره روح محبت و شادی و صلح و بردباری و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزگاری است»؟ (رساله غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳)

بسیار ضروری است که ما خود را در زیر نور کلام خداوند امتحان کنیم. اجازه بدهید شما را در هر مقام و موقعیتی که هستید، در هر کجایی که زندگی می‌کنید، هر نوع خدمت مسیحی که انجام می‌دهید، پیر یا جوان، نوایماندار و یا ایماندار قدیمی، دعوت و تشویق کنم تا یقین پیدا کنید. فراموش نکنید که تنها یک خدا وجود دارد، یک مسیح و نجات‌دهنده و تنها یک راه رستگاری «و اگر پارسا به دشواری نجات یابد، بی‌دین و گناهکار کجا یافت خواهند شد؟» (رساله اول پطرس ۴: ۱۸) «این مردم به زبانهای خود به من تقرب می‌جویند و به لبهای خویش مرا تمجید می‌کنند اما دلشان از من دور است.» (انجیل متی ۱۵: ۸) «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد برکنده شود.» (انجیل متی ۱۵: ۱۳)

زمانی که در اختیار ماست کوتاه است و ابدیت را پایانی نیست. بهشت مکانی است جاودانی و نابودناشدنی و همچنین جهنم. اگر شما یکی از ایمانداران به مسیح هستید ، آن را ثابت کنید. خداوند از افراد دودل بی زار است. او مشتاق مردان و زنان مصممی است که در حقیقت ریشه گرفته ، بر کلام زنده و حیات بخش پایدار مانده و با هر نسیم تعالیم تازه از جای کنده نشده بلکه بر صخره عیسی مسیح استوار بمانند. چقدر مایه تأسف است که امروزه بین کسانی که خود را مسیحی می خوانند و دیگر مردم تفاوت بسیار کمی دیده می شود. دنیا ، جسم و شیطان دشمنان فرزند خدا هستند. در کلام خداوند می خوانیم که شیطان می تواند خود را به شکل فرشته نور در آورد. آیا جای تعجب است که ما بایستی مرتباً خویشتن را امتحان کنیم تا از رستگاری ابدی خویش یقین پیدا کنیم؟